Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31624
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

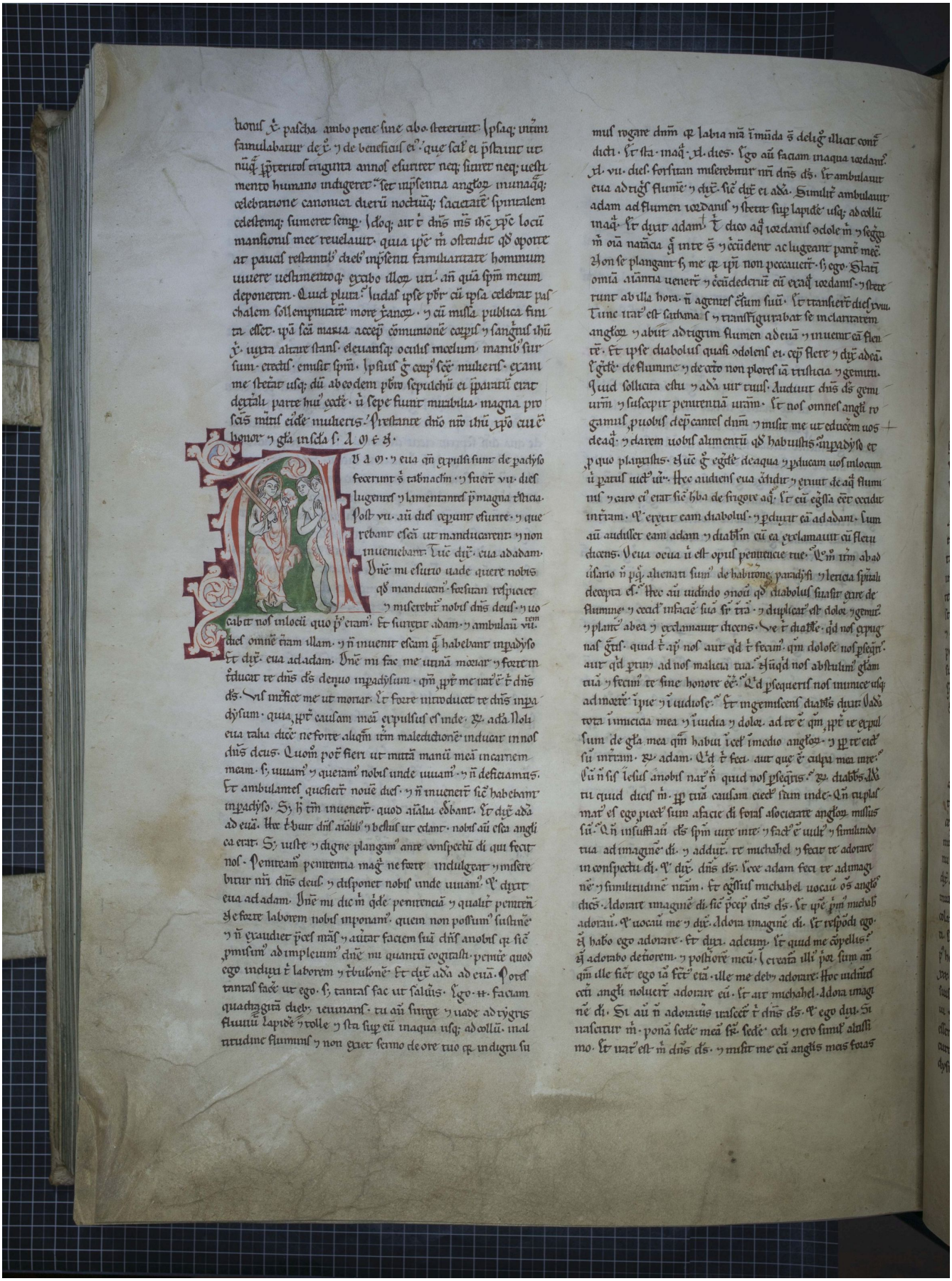

VA O. ⁊ eua qm expulsi sunt de paḋiso fecerunt s̄ tabnacl̄m. ⁊ fuerūt vii. diebus lugentes ⁊ lamentantes p̄ magna tristicia. Post vii. aut̄ dies cepunt esurire. ⁊ que rebant escā ut manducarent. ⁊ non inuenebant. Tunc dixit eua ad adam. Vnde mi esurio uade quere nobis q̄d manducem. forsitan respiciet ⁊ miserebit nobis dn̄s deus. ⁊ uocabit nos in locū quo p̄ eram. Et surgens adam. ⁊ ambulauit vii. dies omnē viam illam. ⁊ n̄ inuenit escam q̄ habebant in paḋiso. Et dixit eua ad adam. Vnde mi fac me uiuā moriar ⁊ forte introducat te dn̄s d̄s. denuo in paḋisum. q̄m ꝓpter me uat̄ e t dn̄s d̄s. Vis ut̄ fac me ut moriar. Et forte introducet te dn̄s in paḋisum. quia ꝓpter causam meā expulsus es inde. Ad ad̄ Nolo eua talia dicere ne forte aliq̄m irā maledictionē inducat in nos dn̄s deus. Quom̄ poterit fieri ut mittā manū meā in carnem meam. s̄ uiuam ⁊ queram nobis unde uiuam. ⁊ n̄ deficiamus. Et ambulantes quesierūt noue dies. ⁊ n̄ inuenerūt sicut habebant in paḋiso. Si h̄ tm̄ inuenerūt. quod aiāla ēbant. Et dixit ad ad̄ ad eua. Hec t̄ bur dn̄s aiāl̄ ⁊ bestiis ut edant. nobis aut̄ esca angelica erat. Si uiste ⁊ digne plangam̄ ante conspectū di qui fecit nos. Penitam̄ penitentia magā ne forte indulgeat ⁊ miserebitur n̄ri dn̄s deus. ⁊ disponet nobis unde uiuam̄. Et dixit eua ad adam. Vnde mi dic m̄ q̄dē penitentiā ⁊ qualiter penitēt. Ve forte laborem nobis imponam̄. quem non possum̄ sustinere ⁊ n̄ exaudiet p̄ces mas̄. ⁊ autar faciem suā dn̄s a nobis q̄ sic p̄misim̄ ad impleum̄ dnē mi quantū cogitasti penitē quod ego incipiū t laborem ⁊ t̄ bulonē. Et dixit ad̄ ad eua. Poteris tantas facere ut ego. s̄ tantas fac ut salūs. Ego iii. faciam quadragintā dies. ⁊ uiuam̄. tu aut̄ surge ⁊ uade ad tygris fluuiū lapidē ⁊ rolle ⁊ sta sup eū in aqua usq; ad collū. in altitudine fluminis ⁊ non exiet sermo de ore tuo q̄ indignus sum rogare dnm̄ q̄ labia mea īmūda s̄ deligā illuc conf̄ dicti. Et sta. maq̄ xl. dies. Ego aut̄ faciam in aqua uedam̄ xl. vii. dies. forsitan miserebitur n̄ri dn̄s d̄s. Et ambulauit eua ad tigris flumē. ⁊ dixit sic dixit ei ad̄. Similit̄ ambulauit adam ad flumen uedanis ⁊ stetit sup lapidē usq; ad collū maq̄. Et dixit adam. t̄ dico aq̄ uedanis odole m̄ ⁊ seggo m̄ oia nauēa ḡ intra s̄ ⁊ ēcūdent ac lugeant pant̄ mec̄. Non se plangant h̄ me q̄ ipi non peccauerūt. s̄ ego. Stat̄ omia aiāmia uenerūt ⁊ ēcūdederūt eū exaq̄ uedam̄. ⁊ steterunt ab illa hora. n̄ agentes esum suū. Et transierūt dies xxxvii. Tunc uat̄ est satana. ⁊ transfigurabat se in angelum ⁊ abiit ad tigrim flumen ad eua ⁊ inuenit eā flentē. Et ipse diabolus quasi odolens ei. cep̄ flere ⁊ dixit ad eā. Egrediere de flumine ⁊ de cēto non plores iā tristicia ⁊ gemitu. Quid sollicita estu ⁊ ad̄ ut tuus. Audiuit dn̄s d̄s gemitum̄ ⁊ suscepit penitentiā uam̄. Et nos omnes angeli rogamus pro uobis dep̄cantes dnm̄ ⁊ misit me ut educem uos de aq̄. ⁊ darem uobis alimentū q̄d habuistis in paḋiso et p quo planxistis. Hic egrediere de aqua ⁊ ducam uos in locum ubi paruis uiet̄ uir̄. Hec audiens eua ādidit ⁊ exiuit de aq̄ fluminis ⁊ caro ei erat sicē lēbra de frigore aq̄. Et cū egressa ēet occidit in ṡiam. Et eripuit eam diabolus ⁊ deduxit eā ad adam. Cum aut̄ audisset eam adam ⁊ diablm̄ cū ea exclamauit cū fletu dicens. Ve eua ocua ū est opus penitencie tue. Quom̄ tim̄ abad̄ usario ñ pq̄ alienati sum̄ de habitatione paradisi ⁊ lenica spiritali decepta es. Hec aut̄ audiendo gnou q̄d diabolus suasit eare de flumine ⁊ cecid̄ in facie suā fr̄ tra. ⁊ duplicat̄ est dolor ⁊ gemitus ⁊ planctus ab ea ⁊ exclamauit dicens. Ve t diablē. q̄d nos expugnas gtus. quid t̄ ap̄ nos aut q̄d t̄ fecim̄. q̄m dolose nos plegisti aut q̄d prius ad nos malicia tua. Hūq̄d nos abstulim̄ gl̄am tuā ⁊ fecim̄ te sine honore ēē. Q̄d psequeris nos inimice usq; ad mortē ipse ⁊ iniuriose. Et ingemiscens diabl̄s dixit ad̄ tota inimicia mea ⁊ iniuria ⁊ dolor. ad te ē q̄m ꝓpter te expulsum de gl̄a mea q̄m habui in medio angelorū ⁊ ꝓpter eiec̄ sū in terram. Ad adam. Q̄d t̄ feci. aut quē ē culpa mea inter. Cū n̄ sis Iesus a nobis natus n̄ quid nos plegis. Ad tu quid dicis m̄. Ꝓ tua causam eiec̄ sum inde. Q̄n ego plasmat̄ es ego piec̄ sum a facie di foras associate angelorum missus sū. Q̄n insufflau d̄s spm̄ uite in te fact̄ es uiuē ⁊ simulando tua ad imaginē di. ⁊ addux̄ te michahel ⁊ fecit te adorare in conspectu di. Et dixit dn̄s d̄s. Ecce adam feci te ad imaginē ⁊ similitudinē nr̄am̄. Et egressus michahel uocau ōs angelos dicēs. Adorate imaginē di sicut p̄cep dn̄s d̄s. Et ipse ꝓ michahel adorauit. Et uocau me ⁊ dixit. Adora imaginē di. Et respōdi ego. Non habo ego adorare. Et dixit. adeum. Et quid me cōpellis. Non adorabo deteriorem. ⁊ postiorē meū. Creata illi ꝓ sum ēm q̄m ille fuit ego iā fact̄ eta. ille me deb̄ adorare. Hoc audiuit cū angeli noluerūt adorare cū. Et ait michahel. Adora imaginē di. Si aut̄ n̄ adoraūs uiscer̄ t̄ dn̄s d̄s. Et ego dixi. Si nascitur m̄. pona sede mea sup̄ sedē celi ⁊ ero simil altissimo. Et uat̄ est m̄ dn̄s d̄s. ⁊ misit me cū angelis meis foras